

بررسی کارایی واحد های پژوهش گاو شیری استان قزوین

ابوالفضل یاری*

چکیده:

لیونل رابینز اقتصاددان مشهور انگلیسی معتقد است که علم اقتصاد علمی است که رفتار بشر را به صورت رابطه بین منابع و عوامل تولید کمیاب که مورد استفاده های مختلف دارد و هدف های مادی بشر که نامحدودند، مطالعه می کند. از این نظر اقتصاد مطالعه روش صرفه جویی است که با کاربرد آن مهمترین خواست ها انتخاب می شوند و منابع تولید به گونه ای برای تولید کالاها و خدمات تخصیص می یابد که از آن کارایی اقتصادی حاصل می شود. تعریف رابینز تلویحاً به کارایی اقتصادی اشاره می کند، لذا اقتصاد دانان عامل کارایی را هسته مرکزی مطالعات خود قرار داده اند. از دید اقتصاد دانان کارایی دو وجه عمده دارد:

الف: مسئله کارایی در تخصیص منابع برای اراضی خواست های گوناگون است. در این زمینه کارایی بدین معنی است که واحدهای تولیدی و مصرفی در اقتصاد باید چنان متسلک شوند که جامعه حداکثر خواست های خود را بدهد آورده ب: در یک زمینه متفاوت مسئله کارایی در فرآگرد استفاده از منابع اقتصادی پیش می آید، بعبارت دیگر منابع تولیدی باید تا بیشترین حدممکن در چارچوب عادات، قوانین و سایر ضوابط نهادی مورد استفاده قرار گیرد.

جنبه دوم کارایی در رشد بهره وری خصوصاً در اقتصاد کشاورزی کشورهای در حال توسعه عامل مهمی است. این کشورها به دلیل کمبود منابع و فرصت های برای توسعه و پذیرش تکنولوژی های جدید می توانند به مقدار زیاد از نتیجه مطالعاتی که در این زمینه انجام می شود، به نفع خود استفاده نمایند زیرا نتیجه این مطالعات نشان خواهد داد که چگونه هنوز امکان افزایش بهره وری با بهبود کارایی بدون افزایش در منابع اساسی و یا گسترش تکنولوژی های جدید وجود دارد. بعلاوه نتیجه این مطالعات در سطح سیاست گذاری جهت انتخاب بین دو گزینه، پذیرش تکنولوژی های جدید و افزایش کارایی تکنولوژی های موجود، کمک خواهد کرد و در سطح مدیریت واحدهای تولیدی، منعکس کننده چگونگی استفاده از منابع و فاصله آن از استفاده بهینه می باشد.

از طرفی در دوره های فشار مالی مانند شرایط کنونی ایران به دلیل سیاست های تعديل اقتصادی کارایی اهمیت بیشتری پیدا می کند، چون سیاست های تعديل اقتصادی در واقع حرکت به سمت سطوح بالاتر کارایی است و در این شرایط نشان دادن اینکه واحدهای موجود، خصوصاً واحدهای خصوصی تا چه حد کارا عمل می کنند، می تواند سیاست های تعديل اقتصادی را در بستر مناسب تری قرار دهد.

مقدمه:

لیونل رابینز اقتصاددان مشهور انگلیسی معتقد است که علم اقتصاد علمی است که رفتار بشر را به صورت رابطه بین منابع و عوامل تولید کمیاب که مورد استفاده های مختلف دارد و هدف های مادی بشر که نامحدودند، مطالعه می کند. از این نظر اقتصاد مطالعه روش صرفه جویی است که با کاربرد آن مهمترین خواست ها انتخاب می شوند و منابع تولید به گونه ای برای تولید کالاها و خدمات تخصیص می یابد که از آن کارایی اقتصادی حاصل می شود. تعریف رابینز تلویحاً به کارایی اقتصادی اشاره می کند، لذا اقتصاد دانان عامل کارایی را هسته مرکزی مطالعات خود قرار داده اند. از دید اقتصاد دانان کارایی دو وجه عمده دارد:

* کارشناس ارشد اقتصاد کشاورزی و کارشناس سازمان مدیریت و برنامه ریزی قزوین

الف: مسئله کارایی در تخصیص منابع برای ارضای خواستهای گوناگون است. در این زمینه کارایی بدین معنی است که واحدهای تولیدی و مصرفی در اقتصاد باید چنان متصل شوندکه جامعه حداقل خواستهای خود را بست آورد.

ب: در یک زمینه متقاویت مسئله کارایی در فرآگرد استفاده از منابع اقتصادی پیش می‌آید، بعبارت دیگر منابع تولیدی باید تا بیشترین حدمکن در چارچوب عادات، قوانین و سایر ضوابط نهادی مورد استفاده قرار گیرد.

جنبه نوم کارایی در رشد بهره وری خصوصاً در اقتصاد کشاورزی کشورهای در حال توسعه عامل مهمی است. این کشورها به دلیل کمبود منابع و فرصت‌ها برای توسعه و پذیرش تکنولوژی‌های جدید می‌توانند به مقدار زیاد از نتیجه مطالعاتی که در این زمینه انجام می‌شود، به نفع خود استفاده نمایند زیرا نتیجه این مطالعات نشان خواهد داد که چگونه هنوز امکان افزایش بهره وری با بهبود کارایی بدون افزایش در منابع اساسی و یا گسترش تکنولوژی‌های جدید وجود دارد. علاوه‌نیز این مطالعات در سطح سیاست‌گذاری جهت انتخاب بین دو گزینه، پذیرش تکنولوژی‌های جدید و افزایش کارایی تکنولوژی‌های موجود، کمک خواهد کرد و در سطح مدیریت واحدهای تولیدی، منعکس کننده چگونگی استفاده از منابع و فاصله آن از استفاده بهینه می‌باشد.

از طرفی در دوره‌های فشار مالی مانند شرایط کنونی ایران به دلیل سیاست‌های تعديل اقتصادی کارایی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، چون سیاست‌های تعديل اقتصادی در واقع حرکت به سمت سطوح بالاتر کارایی است و در این شرایط نشان دادن اینکه واحدهای موجود، خصوصاً واحدهای خصوصی تا چه حد کارا عمل می‌کنند، می‌تواند سیاست‌های تعديل اقتصادی را دربستر مناسب تری قرار دهد.

از طرفی امروزه میزان مصرف سرانه شیر و فراورده‌های آن در هر جامعه یکی از شاخص‌های توسعه فرهنگی‌نیز بشمار می‌رود، بر اساس آخرین یافته‌های علمی مصرف روزانه ۵۵۰ گرم از این ماده ارزشمند غذایی علاوه بر افزایش رشد و تضمین سلامت جسمی افراد موجب ارتقای هوش و قدرت فرآگیری هم می‌شود. مصرف سرانه شیر و فراورده‌های آن در کشور ۱۶۷ گرم در روز است که مقدار آن از مقادیر توصیه شده (۲۴۰ گرم) کمتر است.

بر اساس آخرین آمار منتشره، در حال حاضر میزان تولید شیر در کشور ۵۸۷۷ هزار تن می‌باشد ولی با این حال دامداران به دلیل هزینه‌های بالای تولید شیر و همچنین کافی نبودن ظرفیت کارخانه‌ها و مشکلات نوسان قیمتی شیر، با مشکل ادامه تولید روبرو هستند. از طرفی با توجه به رشد جمعیت کشور و افزایش تقاضا برای شیر و سایر فرآورده‌های حاصل از آن، لزوم حل مشکلات این رشته فعالیت اقتصادی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند.

در همین راستا استان قزوین با تولیدی در حدود ۱۳۴/۰ هزار تن شیر در سال ۲/۲ درصد از تولید شیر کشور را به خود اختصاص داده است. همچنین بر اساس آخرین آمار منتشره تعداد گاو و گوساله گاوداری‌های تولید کننده شیر در استان قزوین ۱۵۱۵۶ راس بوده که ۲/۹ درصد از کل گاو و گوساله

های شیری کشور را به خود اختصاص داده است که از این تعداد ۱۴۴۸۵ راس گاو های نژاد خارجی و ۶۷۱ راس گاو های بومی منطقه می باشد. مقدار شیر تولید شده از گاوداری های تولید شیر استان قزوین ۱۴ هزار متر مکعب بوده است که ارزش تقریبی آن بالغ بر ۵۱۳ میلیون ریال می باشد.

کاهش هزینه های تولید شیر و همچنین افزایش تولید شیر بدون افزایش در منابع اساسی و محدود از قبیل زمین و آب که در تولید نهاده های بکار گرفته شده در تولید شیر استفاده می شود، امر مطلوبی است. مطالعه کارایی این واحدها و دنبال کردن اهداف زیر امکان چنین امری را نشان خواهد داد.

اهداف تحقیق:

۱-شناسایی و بررسی وضعیت واحدهای پرورش گاو شیری

۲-بررسی توصیفی عوامل موثر در کارایی واحدهای پرورش گاو شیری استان

۳-تعیین کارایی فنی واحدهای پرورش گاو شیری استان

۴-برآورد و تعیین کارایی مقیاس و کارایی اقتصادی گاوداری های شیری استان

فرضیات تحقیق:

۱-کارایی واحدهای مورد مطالعه یکسان نمی باشد

۲-واحدهای پرورش گاو شیری استان بطور کارا عمل نمی کنند

۳-واحدهای با ظرفیت بالاتر در استفاده از نهاده ها کاراتر هستند

۴-واحدهای با تکنولوژی بالاتر، کارایی بالاتری دارند

اهمیت تحقیق:

مطابق آخرین آمار موجود، تعداد گاو و گوساله های گاوداری های تولید شیر استان ۱۵۱۵۶ راس بوده و میزان سرمایه گذاری انجام شده در گاوداری های شیری استان در سال ۷۳ بالغ بر ۲۴۴۷۵۱۰ هزار ریال بوده است. از طرفی تعداد شاغلان در این بخش حدود ۷۵۵ نفر بوده است. از کل ۲۲۶ گاوداری های صنعتی استان در سال ۷۹، تعداد ۱۷۶ واحد آنها واحد های تولید شیر بوده اند.

با وجود سرمایه گذاری های انجام شده در این بخش در طی سالهای اخیر زشد چشمگیری را شاهد نبوده ایمو از کل ظرفیت این بخش استفاده نمی شود. بررسی ها نشان میدهد که مشکل عدمه این صنعت نه در تعداد واحدها بلکه در بهره وری و کارایی واحدها، ضعف در مدیریت واحدها، نادیده گرفتن اصول اقتصادی و عدم شناخت عوامل موثر بر تولید و اهمیت نسبی آنها می باشد.

با توجه به موارد منکور، انجام پروژه های اقتصادی در زمینه تحلیل بهره وری و کارایی این واحدها و استفاده بهینه از منابع تولید موجود و در نهایت شناخت تنگناها و نارسانی های مربوطه کاملا ضروری به نظر می رسد. همچنین نستیابی به شیوه های بهره گیری مطلوب از امکانات موجود برای نیل به ستانده بیشتر و ارزیابی عملکرد گاوداری های شیری در بکارگیری منابع، ضرورت پژوهش در این زمینه را بیشتر نمایان می سازد. تحقیق حاضر در راستای این اهداف و برای مطالعه کارایی واحدهای پرورش گاو شیری استان طرح ریزی شده است.

روش تحقیق:

به منظور دستیابی به اهداف تحقیق ابتدا مطالعات اولیه به صورت کتابخانه ای و پیمایشی صورت گرفته است. در مرحله از پرسشنامه های طراحی شده از واحدهای نمونه گاوداریهای صنعتی استان توسط مرکز آمار ایران استفاده شده است. روش نمونه گیری در این تحقیق نمونه گیری طبقه بندی ساده می باشد که طبقات آن بر اساس نوع و ظرفیت واحدها منظور گردیده است.

بعد از استخراج پرسشنامه های تکمیل شده ، اطلاعات بدست آمده با استفاده از نرم افزار Excel مورد تجزیه و تحلیل اولیه قرار گرفته و بررسی توصیفی واحدها انجام گرفته است. در مرحله بعد، داده های استخراج شده با استفاده از بسته نرم افزاری Deap2 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و کارآیی فنی و تخصیصی و اقتصادی برای تک واحدهای مورد بررسی، محاسبه گردیده است.

کارآیی و مفاهیم آن

کارآیی را معمولاً به سه گروه تقسیم می کنند که شامل کارآیی فنی ، کارآیی تخصیصی و کارآیی اقتصادی می باشد که در زیر مختصراً هر کدام از آنها را مورد بررسی قرار می دهیم :

الف - کارآیی فنی^۱

کارآیی فنی عبارتست از حداقل تولید ممکن که می توان از مقدار مشخصی عامل تولیدی بدست آورد. اکثر مطالعاتی که قبل از دهه پنجاه میلادی انجام شده بر مبنای این نوع از کارآیی بوده است . البته بعضی اوقات بطور اشتباه عملکرد یا بهره وری بجای کارآیی محاسبه شده است

ب - کارآیی تخصیصی^۲

کارآیی تخصیصی پس از کار مقدماتی فارل (Farrell, 1957) از کارآیی فنی و کارآیی اقتصادی تقسیک شده و مورد بحث قرار گرفت . کارآیی تخصیصی عبارتست از : به کارگیری ترکیبی از عوامل تولید که حداقل هزینه را برای واحد داشته باشد ، به طوری که با توجه به سطح مشخص محصول، حداقل سود بدست آید و یا کارآیی تخصیصی نتیجه بکارگیری نهاده ها به نسبت مناسب می باشد . که موجب می شود هزینه تولید ، حداقل گردد

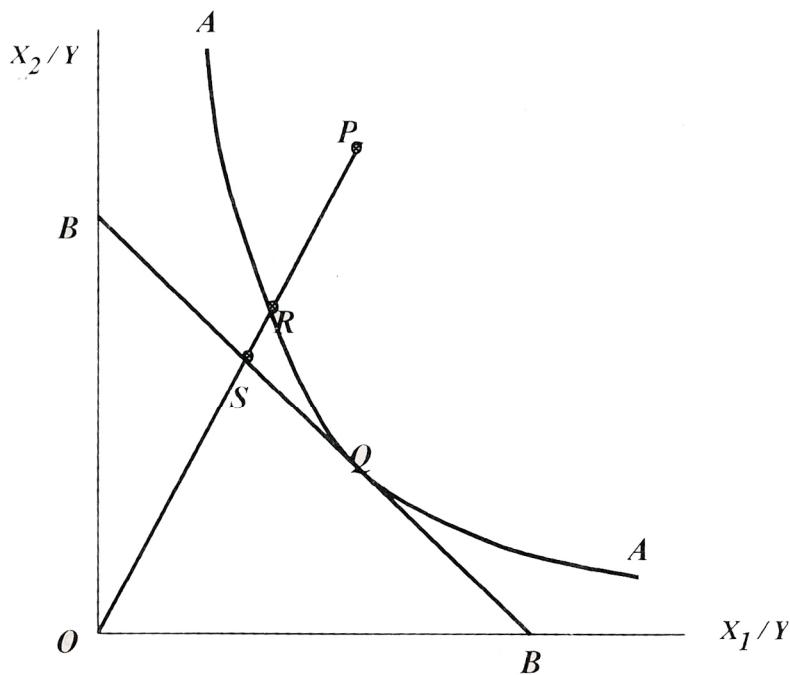
^۱. Technical efficiency.

^۲. Allocative efficiency

ج - کارآیی اقتصادی ۳

کارآیی اقتصادی که به آن کارآیی کل نیز می گویند ، حاصلضرب کارآیی فنی و کارآیی تخصیصی می باشد . در تعریف کارآیی اقتصادی را توانایی واحد در بست آوردن حداقل سود ممکن با توجه به قیمت و سطوح نهاده ها می دانند .

برای بررسی و تشریح انواع کارآیی به یکی از مباحث پایه در این زمینه که توسط فارل (۱۹۵۷) ارائه شده ، اشاره می گردد . او با یک مثال ساده از بنگاههایی که تنها از دو عامل تولید X_1 و X_2 برای تولید یک محصول Y استفاده می کند تئوری خود را مطرح ساخت . منحنی هم مقدار تولید بنگاههای کاملاً کارا بوسیله منحنی AA با فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس تولید در نمودار (۱-۳) نشان داده شده است . این منحنی ترکیبات مختلفی از عوامل تولید که سطح مشخصی از محصول را عرضه می نمایند ، نشان می دهد

نمودار (۳ - ۱) توصیف انواع کارآیی به روش فارل

اگر نقطه P نمایانگر یکی از بنگاه ها باشد ، کارآیی این بنگاه بصورت زیر تعریف می شود

$$\text{کارآبی فنی} = \text{OR/OP}$$

یک تولید کننده به لحاظ فنی کاملاً کاراست اگر تولید او بر روی مجموعه هم مقدار تولید (AA) انجام شود . این امر توانایی بنگاه را برای بدست آوردن حداکثر محصول از مجموع عوامل تولید مشخص منعکس می نماید .

اگر تولید بنگاه درست راست منحنی AA انجام پذیرد، این بنگاه با عدم کارآبی مواجه خواهد بود . این عدم کارآبی تمام مواردی را که باعث می شود عملکرد واقعی بنگاه در سطحی کمتر از مقدار قابل حصول (با توجه به عوامل تولید مشخص) باشد را دربرمی گیرد. براین اساس عدم کارآبی مدیریتی نیزیکی از اجزای عدم کارآبی فارل می باشد . همچنین عدم کارآبی با آنچه که بعضی از اقتصاددانان اتفاق منابع نامیده اند مطابقت دارد. اتفاق منابع بین معناست که تولید مورد نظر می توانست با هزینه های کمتر از آنچه که صورت گرفته ، حاصل شود .

در یک بنگاه کاملاً کارا $\text{OR} = \text{OP}$ است ، بعبارتی کارآبی فنی مساوی یک خواهد بود ، هر چه فاصله بین OP و OR افزایش یابد ، کارآبی فنی به سمت صفرمیل می نماید . بنابراین ، امکان بالقوه برای بهبود و افزایش کارآبی هر بنگاه که با کارآبی کمتر از یک مواجه باشد ، وجود خواهد داشت. همچنین فارل با در نظر گرفتن قیمت عوامل تولید، تعریف کارآبی تخصیصی را ارائه نمود. درنمودار (۲-۳) قیمت عوامل تولید بوسیله خط هزینه یکسان (BB) نشان داده شده است ، کارآبی تخصیصی (کارآبی قیمت) بنگاهی که در P تولید می کنده بصورت زیر تعریف می شود .

$$\text{کارآبی تخصیصی} = \text{OS/OR}$$

همچنین از حاصلضرب کارآبی فنی و کارآبی تخصیصی می توان کارآبی اقتصادی را بر حسب تعریف فارل بدست آورد:

$$\text{کارآبی اقتصادی} = \text{OS/OP} * \text{OR/OP} \Rightarrow \text{OS/OP} = \text{OR/OP}$$

$$\text{کارآبی تخصیصی} * \text{کارآبی فنی} = \text{کارآبی اقتصادی}$$

بطور کلی کارآبی فنی نشان دهنده میزان توانایی یک بنگاه برای حداکثر سازی تولید با توجه به عوامل تولید مشخص و کارآبی تخصیصی نشان دهنده توانایی بنگاه برای استفاده از ترکیب بهینه عوامل تولید با توجه به قیمت آنها می باشد .

ب - تحلیل پوششی داده ها (DEA)

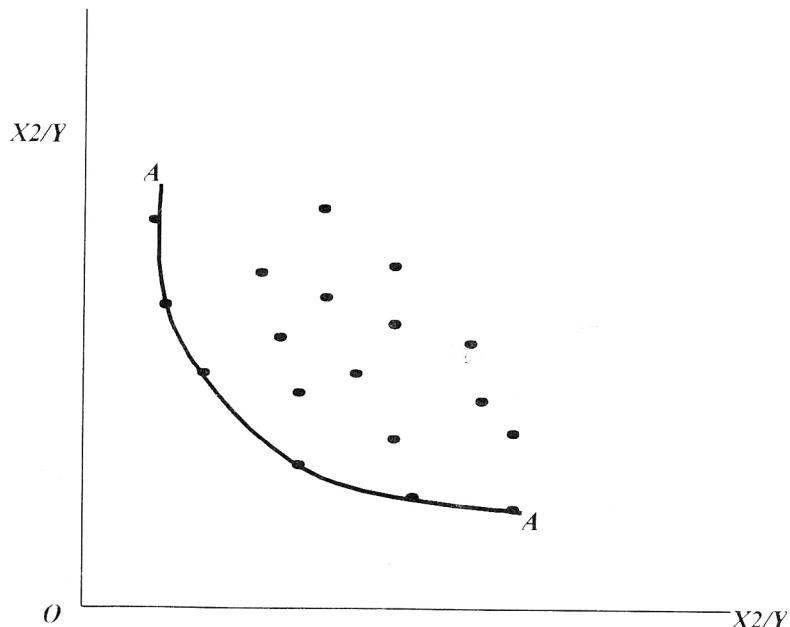
این روش مبتنی بر یک سری بهینه سازی با استفاده از برنامه ریزی خطی می باشد که به آن روش غیر پارامتریک نیز گفته می شود . در این روش منحنی مرزی کارا از یک سری نقاط که بوسیله برنامه ریزی خطی تعیین می شود ، ایجاد می گردد. برای تعیین نقاط می توان از دو فرض بازدهی ثابت و متغیر نسبت به مقیاس استفاده کرد. روش برنامه ریزی خطی ، بعد از یکسری بهینه سازی مشخص

می کند که آیا واحد تصمیم گیر مورد نظر روی خط کارآیی قرار گرفته است و یا خارج از آن فرار دارد؟ بدین وسیله واحدهای کارا و ناکارا از یکدیگر تفکیک می شوند.

گفتگی است در این روش می توان تابع هدف (ستانده) را با توجه به نهاده های مشخصی حداقل نمود. یا اینکه با استفاده از روال آن یعنی با توجه به ستانده معین نهاده ها را حداقل کرد.

تکنیک **DEA** ، تمام داده ها (ارقام و اطلاعات) را تحت پوشش قرار داده و به همین دلیل تحلیل پوششی (فراگیر) داده ها ، نامیده شده است . علاوه بر اندازه گیری کارآیی ، در این روش با استفاده از شاخص ، مالم کوئیست می توان بهره وری را برای نک نک بنگاهها محاسبه کرد و تغییرات بهره وری را به دو بخش تغییرات ناشی از کارآیی و تکنولوژی تقسیم نمود. همچنین **DEA** اندازه گیری کارآیی و بهره وری را برای بنگاههای با چندین محصول قابل محاسبه نموده است

لازم به یادآوری است که در روش **DEA** در اندازه گیری کارآیی و بهره وری نیازی به مشخص نمودن نوع تابع (کاب داگلاس ، ...) نمی باشد . با توجه به اینکه در این تحقیق از نرم افزار **Deep** استفاده گردیده که اساس کار آن **DEA** می باشد فلذا در ذیل به شرح این مدل می پردازیم :

نمودار (۳ - ۴) منحنی تولید یکسان کالا

برای اولین بار فارل نحوه بدست آوردن تابع تولید یکسان را از طریق هندسی بدینصورت تشریح نمود که اگر نقاط مشخص شده درنمودار (۴-۳) هریک نشان دهنده ترکیب استفاده از عوامل تولید X_1 و X_2 برای تولید یک واحد محصول (۲) در بنگاههای مختلف باشد، با اتصال نقاطی که به محورها و مبدأ مختصات نزدیکتر هستند تابع محدبی بدست می‌آید که هیچ نقطه‌ای در زیر آن قرار ندارد، منحنی بدست آمده تابع تولید یکسان کارا نامیده می‌شود. اگر برای تولید یک محصول (۲) نیاز به بیش از دو عامل تولید (X_1 , X_2) باشد، ترسیم منحنی تابع تولید یکسان از طریق هندسی بسیار مشکل خواهد بود و در واقع روش تحلیل فراگیر داده‌ها به منظور غلبه بر چنین مشکلی ابداع گشت.

در شرایطی که بنگاهها برای تولید محصول یا محصولات خود به بیش از دو عامل تولید نیاز داشته باشند، در این مدل هر بنگاه تولیدی با توجه به انواع و میزان عوامل تولیدش به مثابه نقطه‌ای در فضا در نظر گرفته می‌شود که بعد این فضا توسط تعداد عوامل تولید و مختصات نقطه، توسط میزان استفاده از هر عامل تولید تعیین می‌شود، آنگاه با انتخاب یک بنگاه تولیدی بعنوان بنگاه مورد بررسی به کمک برنامه‌ریزی خطی موقعیت این بنگاه تولیدی (نقطه) نسبت به سایر بنگاهها (نقاط دیگر موجود در فضا) سنجیده می‌شود. این عمل باید به تعداد بنگاهها (نقاط) تکرار شود و بنابراین به تعداد بنگاهها مدل برنامه‌ریزی خطی خواهیم داشت

در این مدل بنگاههایی که بر طبق حداقل هزینه (کارا) فعالیت می‌نمایند، بر روی تابع تولید یکسان قرار می‌گیرند و برای آنها میزان کارایی صدر صد اعلام می‌گردد. برای تحلیل DEA در تخمین تابع تولید یکسان به پیش‌فرض خاصی در مورد شکل تابع نیازی نیست. این روش کارایی یک بنگاه را نسبت به کارایی سایر بنگاهها اندازه‌گیری می‌نماید. در این محاسبه فرض براینست که تمام بنگاهها رو و یا بالای منحنی تولید یکسان قرار دارند.

معمولًا به شکل نسبتها معرفی می‌شود. ابداعکنندگان این روش (CCR)^۶ تعریف مهندسی کارایی را که به صورت نسبت یک محصول به عوامل تولید بود، به چند عامل تولید و چند محصول (بدون اینکه به وزنهای از قبل تعیین شده نیاز باشد) تعمیم دادند.

چارنز، کوپر و رودس (CCR) در سال ۱۹۷۸ مدل خود را بر مبنای حداقل سازی عوامل تولید و با فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس ارائه نمودند. در سال ۱۹۸۴ با ملاحظه نمودن فرض بازده متغیر نسبت به مقیاس توسط بانکر، چارنز و کوپر (BCC) اندازه‌گیری کارایی به روش DEA بسط یافت. در قسمتهای بعدی، مباحث DEA بر مبنای حداقل سازی عوامل تولید با فرض بازده ثابت نسبت به مقیاس (CRS) و بازده متغیر نسبت به مقیاس (VRS) توضیح داده خواهد شد

الف- مدل بازدهی ثابت نسبت به مقیاس (CRS)^۶

^۶ Charnes, Cooper and Rhodes

^۱ Constant return to scale

روش DEA حالت چند محصولی و چند عامل تولیدی را به صورت ابتکاری به حالت ساده یک عاملی و یک محصولی تبدیل می‌نماید. اگر اطلاعات در مورد K عامل تولید و M محصول برای هر کدام از N بنگاه وجود داشته باشد، فرایند محاسبه بصورت زیر خواهد بود:

$$\text{Max } \frac{u'y_i}{v'x_i} = \frac{\text{مجموع وزنی محصولات}}{\text{مجموع وزنی عوامل تولید}}$$

بطوریکه:

$$\frac{u'y_j}{v'x_j} \leq 1 \quad j = 1, \dots, N$$

$$u \geq 0, \quad v \geq 0$$

U یک بردار M^*1 شامل وزنی محصولات و V یک بردار N^*1 شامل وزنی عوامل تولید و U' ترانسپوزه V و U می‌باشد. ماتریس X یک ماتریس $M \times N$ از محصولات می‌باشد این دو ماتریس نشاندهنده کلیه اطلاعات مربوط به N بنگاه (DMU)^۷ خواهد بود.

در رابطه فوق، هدف بست آوردن مقادیر بهینه V و U می‌باشد. به گونه‌ای که نسبت کل مجموع وزنی محصولات به مجموع وزنی عوامل تولید (میزان کارایی هر بنگاه) حداقل گردد، مشروط بر اینکه اندازه کارایی هر بنگاه باستی کوچکتر و یا مساوی واحد باشد. رابطه کسری بالا تعداد بیشماری را محمل بهینه دارد برای مثال اگر V^* و U^* مقادیر بهینه باشند آنگاه αV^* و αU^* نیز برای مقادیر $\alpha > 0$ بهینه خواهد بود. همچنین این مدل غیرخطی و غیرمحدب می‌باشد. این مشکل (همانطور که اولین بار توسط CCR نشان داده شد) بین صورت برطرف شد که با قرار دادن مخرج کسر مساوی ۱ به مدل برنامه‌ریزی خطی تبدیل گردید و در ضمن این محدودیت اخیر ($1 = v'X_i$) نیز بعنوان قید بیکری به مدل اضافه شد. این تبدیل، ابتکار عمل روش CCR بود. در این روش مسئله به صورت حداقل نمودن مجموع وزنی محصول در شرایط نرما لیزه شدن کل مجموع وزن عوامل تولید و حفظ سایر قبود تبدیل می‌شود:

$$\max \mu'Y_i$$

$$v'X_i = 1$$

$$\mu' Y_i - X_i \leq 0 \quad i = 1, 2, \dots, N$$

$$\mu \geq 0, \quad v \geq 0$$

به طوریکه:

^۷ Decision Making Unit

به خاطر تبدیل خطی بجای L عالم m , بکار برده شده‌اند. می‌دانیم که مسئله اخیر را می‌توان با استفاده از تکنیک‌های رایج برنامه‌ریزی خطی حل نمود. بطوریکه از مزایای تبدیل دوگان و محاسبات آن بهره جست. استفاده از برنامه‌ریزی خطی برای حل مسئله دوگان معنی نیاز به قیود کمتر نسبت به روش اولیه فوق می‌باشد (زیرا $N+1 < K+M$) به همین دلیل شکل دوگان زیر برای حل مسئله فوق ارجح می‌باشد

در برنامه‌ریزی خطی عموماً تحمیل قیود کمتر، حل مسئله را آسانتر می‌نماید. نکته جالبتر آنکه فرم دوگان در واقع میزان کارآیی فنی (θ) برای هر بنگاه را به تفکیک ارائه می‌نماید:

$$\min \theta$$

به طوریکه:

$$-y_i - Y\lambda \geq 0$$

$$0X_i - X\lambda \geq 0$$

$$\lambda \geq 0$$

یک بردار $N \times 1$ شامل اعداد ثابت می‌باشد که وزنهای مجموعه مرجع را نشان می‌دهد. مقدار اسکالر بدست آمده برای θ کارآیی بنگاهها خواهد بود که شرط $1 \leq \theta \leq 1$ را تامین می‌نماید. در رابطه فوق اولین قید بیان می‌دارد که آیا مقدار واقعی محصول تولید شده توسط بنگاه آم با استفاده از عوامل تولید مورد استفاده می‌تواند بیش از این باشد؟ محدودیت دوم دلالت بر این دارد که عوامل تولیدی که توسط بنگاه آم بکار می‌رond، حداقل بایستی به اندازه عوامل بکار رفته توسط بنگاه مرجع باشند.

مدل برنامه‌ریزی خطی لازم است N بار و هر مرتبه برای یکی از بنگاهها حل شود. در نتیجه میزان کارآیی (θ) برای هر بنگاه بدست خواهد آمد. اگر $\theta = 1$ باشد، نشاندهنده نقطه‌ای روی منحنی هم مقداری تولید و یا تابع تولید مرزی است و بنابراین طبق نظریه فارل، بنگاه دارای کارآیی نسبی صدرصد می‌باشد

۴-۳- کارآیی

با توجه به مباحث تئوریک مطرح شده در خصوص کارآیی در فصل قبل، در این فصل به بررسی نتایج حاصل از محاسبه کارآیی که با استفاده از نرمافزار DeaP2 صورت گرفته است می‌پردازیم. این نرمافزار به منظور بکارگیری تکنیک تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) برای محاسبه کارآیی فنی و تخصیصی و اقتصادی تهیه شده است.

این برنامه می‌تواند مدل‌های مختلفی را دربرگیرد:

- ۱ - مدل‌های DEA در دو گزینه بازدهی ثابت نسبت به مقیاس (CRS) و بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) که شامل محاسبه کارآئی مقیاس و فنی واحداً نیز می‌باشد.
- ۲ - بسط مدل‌های ذکر شده به منظور محاسبه کارآئی تخصیصی و کارآئی اقتصادی.
- ۳ - کاربرد روش DEA، روش (مالم کوئیست) برای داده‌های سری زمانی به منظور برآورد شاخص هایی برای تغییرات بهره‌وری کل عوامل (TFP)، تغییرات تکنولوژیکی، تغییرات کارآئی فنی و تغییرات کارآئی مقیاس.
- خروجی‌ای این برنامه که در این مطالعه مورد استفاده قرار گرفته‌اند عبارتند از: کارآئی اقتصادی، کارآئی تخصیصی، کارآئی مقیاس و کارآئی فنی

۴-۱۰- کارآئی فنی

بیانگر توان یک واحد تولیدی برای به دست آوردن حداکثر تولید از یک مجموعه مشخص نهاده‌ها می‌باشد. با توجه به خروجی‌ای نرم‌افزار Deep کارآئی فنی در دو حالت:

- الف - بازدهی ثابت نسبت به مقیاس
- ب - بازدهی متغیر نسبت به مقیاس
محاسبه گردیده است.

بر اساس نتایج بدست آمده میانگین کارآئی فنی بدست آمده برای واحدهای تولیدی در حالت بازدهی ثابت نسبت به مقیاس (CRS) /۶۰۰ می‌باشد که نشان دهنده این مطلب است که واحد تولیدی می‌تواند تولید خود را تا ۶۰ درصد افزایش دهد. همچنین بر اساس این نتایج میانگین کارآئی فنی بدست آمده در حالت بازدهی متغیر نسبت به مقیاس (VRS) /۹۰۶ می‌باشد. امروزه در بیشتر مباحث مطرح شده کارآئی فنی در حالت بازدهی متغیر نسبت به مقیاس به عنوان کارآئی مدیریتی در نظر گرفته می‌شود در جدول ذیل میزان کارآئی واحداً در دو حالت بازده ثابت نسبت به مقیاس و بازده متغیر نسبت به مقیاس آورده شده است.

جدول (۱۴-۴) : وضعیت کارآئی فنی واحدهای پرورش گاو‌شیری استان قزوین در حالت (CRS)

درصد	تعداد	کارآئی
۳۲	۱۸	۱۰۰
۳	۲	۹۰ <
۵	۳	۸۰>۹۰
۷	۴	۷۰>۸۰
۵	۳	۶۰>۷۰
۳	۲	۵۰>۶۰
۱	۱	۴۰>۵۰
۰	۲۲	>۴۰

مأخذ: یافته‌های تحقیق

جدول (۴-۱۵) وضعیت کارآیی فنی واحدهای پرورش گاو شیری استان قزوین در حالت (VRS)

درصد	تعداد	کارآیی
۶۱	۳۴	۱۰۰
۹	۵	۹۰ <
۷	۴	۸۰>۹۰
۱۰	۶	۷۰>۸۰
۳	۲	۶۰>۷۰
۳	۲	۵۰>۶۰
۳	۲	۴۰>۵۰
۰	۰	>۴۰

مأخذ: یافته های تحقیق

بر اساس نتایج جداول فوق می توان عدم کارآیی فنی واحدهای را با استفاده از رابطه inefficiency = 1-TE بدست آورد.

۴-۲-۱۰- کارآیی مقیاس (قیاسی)

بر اساس تعریف برابر است با حاصل تقسیم کارآیی فنی در حالت بازدهی ثابت به مقیاس به کارآیی فنی در حالت بازدهی متغیر نسبت به مقیاس

$$SE = \frac{CRSTE}{VRSTE}$$

با استفاده از نتایج حاصله در خصوص کارآیی قیاسی می توان در خصوص وضعیت بازدهی نسبت به مقیاس تک تک واحدهای تولیدی اظهار نظر نمود.

جدول (۴-۱۶) کارآیی مقیاس واحدهای پرورش گاو شیری استان قزوین

درصد	تعداد	کارآیی
۶,۱۶	۱۹	۱۰۰
۱۳	۷	۹۰ <
۳	۲	۸۰>۹۰
۵	۳	۷۰>۸۰
۲	۱	۶۰>۷۰
۷	۴	۵۰>۶۰
۵	۳	۴۰>۵۰
۲۹	۱۶	>۴۰

مأخذ: یافته های تحقیق

میانگین کارآیی قیاسی برای واحدی پرورش مرغ گوشتی استان قزوین برابر ۶۵۰/۰ می باشد.

اگر کارآیی مقیاس برابر یک باشد واحدهای تولیدی بازدهی ثابت نسبت به مقیاس ثابت دارند ولی اگر کوچکتر از یک باشد برنامه کامپیوتری مدلی را حل می‌کند که یکی از فروض آن این است که بازدهی نزولی نسبت به مقیاس وجود ندارد و بر اساس آن می‌توان در مورد وضعیت بازدهی به مقیاس واحدها اظهار نظر نمود.

جدول (۱۷-۴) وضعیت بازدهی نسبت به مقیاس واحدهای پرورش گاو شیری استان قزوین

درصد	تعداد	کارآیی
۳۴	۱۹	بازدهی ثابت نسبت به مقیاس
۵	۳	بازدهی نزولی نسبت به مقیاس
۶۱	۳۳	بازدهی صعودی نسبت به مقیاس

ماخذ: یافته‌های تحقیق

همان طور که بررسی‌ها نشان می‌دهد برخی نارسانی‌ها و مشکلات موجود در زمینه فعالیت واحد های گاوداری منطقه ناشی از عوامل طبیعی و حوادث غیر مترقبه و بعضی دیگر ناشی از مشکلات مدیریتی و بخش قابل توجهی از این مسائل زائیده فعالیت‌های برنامه‌ریزان در سطح خردکلان می‌باشد. بنابر این حل این مشکلات به تصمیمات و عملکرد سیاستگزاران اقتصادی و کارگزاران بخش کشاورزی بستگی دارد.

نظر به اینکه مشکلات بیشتر گاوداران مشابه می‌باشد لذا مرتفع ساختن مشکلات آنها در قالب یک سیستم مدون میسر می‌باشد از اینرو بادر نظر گرفتن امکانات و محدودیت‌های موجود می‌توان نسبت به تهیه برنامه‌ای مدرن و با ضمانت اجرایی اقدام نموده و درجهٔ ارتقای سطح بهره‌وری عوامل تولید و افزایش کارآیی واحدها و نهایتاً بهبود عملکرد این صنعت گام برداشت. در هر حال با توجه به نتایج تحلیل‌های انجام یافته، پیشنهادهایی چند بشرح نیل ارائه می‌گردد:

- در مورد نیروی کار شاغل در گاوداریها سعی گردد به جای استفاده از تعداد نیروی کار بیشتر، از نیروهایی مجبوب و متخصص و با شناخت بیشتر در مورد فرایند کار استفاده گردد و هزینه فرصت نیروهای خانوادگی شاغل در این واحدها نیز در نظر گرفته شود
- در زمینه فعال نمودن تعاوینهای خصوص خدمات رسانی به گاوداران و تهیه نهاده‌ها و بازاریابی و بازار رسانی محصولات این واحدها اقدام شایسته صورت گیرد.

- در راستای فروش محصولات و درجهٔ جلوگیری از نوسانات قیمتی، اجرای سیاست‌های بیمه‌ای، گام بسیار مهم و موثری می‌باشد.

- از آنجا که کاهش سوددهی واحدهای پرورش گاوداری تحت تاثیر هزینه‌ها بویژه هزینه‌های نیروی کار، خوراک دام و تلیسه می‌باشد مدیریت صحیح استفاده از این نهاده‌ها با تاکید بر حداقل کردن هزینه‌ها و هماهنگ کردن آن با تغییرات قیمت ضروری است.

- استفاده از نتایج حاصله از این تحقیق در ترکیب بهینه نهاده‌ها برای واحدهای مورد بررسی و بررسی و تحلیل باز خوردهای حاصله جهت تعمیم آن در کلیه واحدها

- در نهایت با توجه به اینکه داده‌های تحقیق مذکور مقطعی بوده و وضعیت صنعت طیور گوشته استان در یکسال را مورد بررسی قرار میدهد برای داشتن تصویری واقع بینانه از روند فعالیت واحدهای گاوداری در منطقه و برخورداری از ابزار مناسب برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری، لزوم استمرار مطالعات تفصیلی در این خصوص بیش از پیش ضروری به نظر می‌رسد.

فهرست منابع

- ۱- آذربایجانی، کریم (۱۳۶۸)، اندازه گیری و تجزیه و تحلیل بهره و ری صنایع کشور، اصفهان، سازمان برنامه و بودجه استان اصفهان
- ۲- ابطحی، حسین و کاظمی، ب (۱۳۷۸). بهره و ری، موسسه مطالعات و پژوهشی بازرگانی، تهران
- ۳- امامی میدی، ع (۱۳۷۹)، اصول اندازه گیری کارائی و بهره و ری، تهران، موسسه مطالعات و پژوهشی بازرگانی.
- ۴- بی نام (۱۳۷۹). آمارنامه استان قزوین، سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان قزوین
- ۵- بی نام (۱۳۸۰). آمار گیری گاوداریهای صنعتی، مرکز آمار ایران
- ۶- بی نام (۱۳۸۱). سالنامه آماری سال ۱۳۸۰، مرکز آمار ایران.
- ۷- ترکمانی، ج و شیروانیان، ع (۱۳۷۷)، ارزیابی بهره و ری کشاورزان از فناوری نوین-کاربرد روش مرزی تصادفی، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۲۴: صص ۹۹-۱۲۰
- ۸- چیزی، ا، و شادپور، ع (۱۳۷۷)، بررسی اثر عوامل سیستم تولید بر شاخص بهره و ری گاو شیری، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۲۴، صص ۲۲۳-۲۴۴
- ۹- حیاتی، ب (۱۳۷۳) بررسی کارائی عوامل موثر در بخش کشاورزی. دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده کشاورزی.
- ۱۰- دالوند، ح (۱۳۷۸). تجزیه و تحلیل بهره و ری عوامل تولید گاوداریهای صنعتی کشور در تولید شیر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه تهران.
- ۱۱- رحمانی، ع. سلیمی، ز. کریمانی زند، ف. حیدر پور، ع. قلی بگلو، م (۱۳۸۱). گزارش اقتصادی و اجتماعی استان قزوین سال ۷۹، سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان قزوین.
- ۱۲- سلطانی، غ. (۱۳۷۳). بررسی اقتصادی واحدهای صنعتی پرورش طیور در استان فارس. سازمان برنامه و بودجه استان فارس.
- ۱۳- عباسی، غ. (۱۳۷۳). بررسی و برآورد توابع تولید و بهره و ری عوامل تولید در کشاورزی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم اقتصادی.
- ۱۴- کوپاهی، م.، کاظم نژاد، م. (۱۳۷۶). بررسی و تحلیل کارائی فنی چایکاران گیلان با تأکید بر سن سواد و اندازه زمین، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۱۴، صص ۸۹-۹۹

همان طور که گفته شد از اهدافی که یک برنامه ریز به دنبال آن است پیدا کردن راهی برای دسترسی افراد جامعه و مخصوصا نیروی کار به غذای کافی و سالم با حداقل قیمت ممکن و بدون دخالت دولت است که این کار باعث می‌شود تا انگیزه افراد برای فعالیت‌های اقتصادی بالا رفته و از طرفی دیگر باعث بهبود وضعیت معیشتی ایشان گردد. در این بین، غذاهای پروتئینی از اهمیت بیشتری برخوردارند و نیز در بین غذاهای پروتئینی گوشت و شیر به دلایل اقتصادی و بهداشتی مورد توجه خاصی است.

در تحقیقی که از طریق پرسشنامه در سطح گاؤداریهای استان قزوین صورت گرفت، سعی شد که مهمترین عوامل موثر بر تولید شناسایی شده و با توجه به نحوه مصرف آنها، چالش‌ها و موانع را شناخته و با ارائه الگویی صحیح از مصرف عوامل تولید کمکی به شکوفایی این صنعت شود.

- بررسی کارآیی فنی واحد های پرورش گاو شیری استان قزوین بیانگر این مطلب است که میانگین کارآیی فنی بدست آمده برای این واحدها $0/605$ می باشد و همچنین نتایج نشان می دهد که در حدود ۷۰ درصد واحدهای تولیدی استان در کمتر از ظرفیت بالقوه خود فعالیت می کنند که در کل این امر فرضیه دوم تحقیق را که در ارتباط با ناکارا بودن واحدهای پرورش گاو شیری در استان می باشد را به اثبات می رساند.

- بررسی نتایج حاصل از برآورد کارآیی مقیاس نشان میدهد که ۳۴ درصد از واحدها دارای بازدهی ثابت نسبت به مقیاس و ۳ درصد از وحدتاری بازدهی نزولی نسبت به مقیاس ۳۳ درصد دارای بازدهی صعودی نسبت به مقیاس می باشد.

- مقایسه کارآیی واحدها بررسی شده بیانگر این مطلب است که کارآیی (فنی، مقیاس) واحدهای با ظرفیت بالاتر بیشتر از کارآیی واحد های با ظرفیت کمتر می باشد. این امر فرض سوم تحقیق (گاؤداریهای با ظرفیت بالاتر کاراتر عمل میکنند) را به اثبات می رساند.

- مقایسه کارآیی واحد ها بیانگر این مطلب است که واحد هایی که از تکنولوژی و تجهیزات جدید تری استفاده می کنند کارآیی بالاتری دارند.